

בקיבוץ כפר מנחם

חשוון תשע"א, אוקטובר 2010

(פנימי)

גיליון מס. 18

לכל החברים והחברות שלום,

נפרדנו החודש משלושה חברי קיבוץ יקרים: נחום שור, מנחם גלינה וזליג הלבני. כל אחד מהם תרם באופן אחר וייחודי לקיבוץ ואובדן כל אחד מהם הינו אובדן משמעותי קודם כל למשפחה ולאחר מכן לקהילה הקיבוצית. יהי זכרם ברוך.

לצערי, את מנחם וזליג לא זכיתי להכיר באופן אישי אך אני חשה כי אובדנם הוא אובדנה של הקהילה הקיבוצית כולה. נחום שור, עד מותו היה מעורה בחיי הקיבוץ, הביע עמדותיו מעל גבי העלון, עיתוני התנועה ושיחות הקיבוץ ועבד כארכיונאי הקיבוץ. רק בחודש שעבר כתבתי כי אנו עומדים להקים צוות שיעמוד לצידו בחשיבה על אופן התנהלות הארכיון וכעת הוא כבר לא איתנו.

ולצד האובדנים, אנו נדרשים לחיים הממשיכים: שגרה, שינויים, התלבטויות ועוד. המזכירות ממשיכה בקידום נושא התהליך הערכי וצבי קרן נענה לפנייתה לעמוד בראש הצוות שיוביל את התהליך וכעת אנו עומדים לקראת סיום איוש הצוות ותחילת פעילותו. מזוויות שונות ורבות שדונות לאחרונה בקיבוץ אנו חשים בצורך לקיום דיון שכזה: מעמד בעלי הבתים בקיבוץ-חברי קיבוץ או לא חברי קיבוץ, בדיון המקדים על תנאי העבודה בקיבוץ ובבניית תקציב קהילה 2011. כל דיון מעלה זוויות אחרת שעוסקת בדמותו של הקיבוץ משמעותה של החברות בקיבוץ ומהם היסודות הערכיים המשותפים.

עלון זה ייחודי בתוכנו בדיווחים של הועדות השונות והרבות הפועלות בקיבוץ. זכינו לשיתוף פעולה רב מכל רכזי הועדות שנוסף על עבודתם לקחו על עצמם תפקיד נוסף- ריכוז ועדה. הדיווחים נועדו כדי לקרב ולעדכן את החברים לעשייה הרבה בתחומים שונים. גם המזכירות נדרשה לאחרונה לסוגיית הועדות תוך התייחסות לתגמול רכזי הועדות. נושא זה עלה מצוות בדיקת המשרות והמזכירות לקחה על עצמה את הטיפול בנושא. בדיון לו היו שותפים נציגי צוות מש"א עלו שאלות כמו מקום ההתנדבות בקיבוץ, ההבדל בין רכז ועדה לשאר חברי הועדה וכן ההבנה כי כעת לתפקידים מחייבים כריכוז ועדה יש משמעות לעיתים מבחינת שעות עבודה. צוות מש"א נדרש להביא נתונים נוספים לפני קבלת החלטות סופיות בנושא והבאתו לידיעת הציבור.

אפרת פרנקל לקחה על עצמה את ריכוז תקציב קהילה 2011. לאור העובדה כי רק חודשים מועטים עד כה קהילה מתנהלת עפ"י התקציב שאושר, קשה לדעת עדיין את השפעת השינויים הרבים על התקציב. המזכירות החלה לבחון עקרונות לבניית תקציב קהילה אך בחשיבה על אלה עולה כי יש כאן גם שאלות מהותיות בעלות התייחסות ערכית שתקבל מענה בתהליך הערכי.

בסוף החודש עתידה להתקיים מערכת הבחירות לוועד היישוב. בחירת הוועד הינה תהליך משמעותי מאוד וחשוב כי חברי הקיבוץ יהיו שותפים הן לאסיפה בה יציגו עצמם המועמדים לצורך הכרת המועמדים השונים, והן כתמיכה בחברי הקיבוץ שיציגו את עצמם וכמובן שלאחר מכן בתהליך ההצבעה עצמו.

היות והישוב והאגודה הקהילתית אשר הוועד עומד בראשה הינם גופים חדשים וצעירים יחסית יש חשיבות רבה בשלבים אלה למקומו של הקיבוץ בעיצוב היחסים הפנימיים בין הקיבוץ לאגודה והיחסים בתוך האגודה עצמה.

אני ערה לכך כי גם בקיבוץ עצמו ישנם תהליכים פנימיים משמעותיים כמו הדיון המחודש, חוברת תנאי העבודה ובהמשך שיוך ההון אך זוהי תקופה בה נדרש מאמץ מרוכז לפני כניסה לתרדמת החורף.

בתקווה לחודש גשום ומערכת בחירות דמוקרטית סובלנית ומכובדת.

חמוטל- מנהלת הקהילה

עדכון לחברים מיו"ר הנהלה משקית

בימים אלה אנו מאשרים את הדו"חות הכספיים לשנת 2009, בוחנים את הסיכום התמחירי של המחצית הראשונה של 2010, ועוסקים בנושאים השוטפים שעל הפרק בקשר עם ענפי הקיבוץ ועסקיו.

במסגרת זו אתייחס בתמצית למספר נושאים חשובים בהם אנו עוסקים מעבר לשוטרף.

1. תיאגוד

כזכור, עוד בשנת 2003 הוחלט על ארגון מחדש של המבנה התאגידי של עסקי הקיבוץ.

מדובר במהלך מורכב, שלא הופעל בעבר, והחל מתחילת 2010 הוחל ביישומו בהדרגה. שנה זו היא בעצם שנת לימוד והתנסות, ואני מקווה כי החל מתחילת 2011 המתקרבת, ייושם מבנה התיאגוד באופן כמעט מלא, ויאפשר להשיג את המטרות שהוגדרו.

2. מיזוג הגד"ש

לאחר מו"מ ארוך ודיונים רבים, נקבע מתווה סופי למיזוג ענף הצומח שלנו, לאגודת צבר קמה. זוהי אגודה משותפת לקיבוצים צובה, רבדים, קרית ענבים, ומעלה החמישה, ואנו נצטרף אליה כשותף גדול וחשוב. המתווה אושר על ידי שיחת הקיבוץ.

בכך לא תם הטיפול בעניין, ותידרש עוד עבודה רבה - להשלמת הסכם מפורט, להסדרה מול השותפים, ולביצוע ההסכם.

המיזוג הפורמאלי מתוכנן להיכנס לתוקף בתחילת 2011, אולם כבר עכשיו תוכניות הזריעה נקבעות בתיאום מלא.

3. פרויקטים פוטו וולטאיים

בשנה האחרונה התקשרנו בשתי התקשרויות לפרויקטים פוטו וולטאיים – הקמת מתקנים לייצור חשמל מאנרגיית השמש. זאת, על פי מערכת של הסדרים מובנים שקבעה הממשלה, לעידוד ייצור חשמל נקי:

התקשרות לגבי "מערכת קטנה" אשר תותקן על גג הרפת בהשקעה של הקיבוץ, והתקשרות לגבי "מערכת בינונית" אשר תותקן בשטח קרקעי בהשקעה של חברה מתמחה במערכות כאלה.

התחום כרוך בתחרות על "מכסות" ובצורך לעמוד בדרישות רגולציה מורכבות למדי. נקווה כי שתי המערכות יזכו באישורים המיוחלים, אולם אין בכך ודאות.

4. גיבוש מדיניות כספית

הגדרות בסיסיות לגבי ההתנהלות הפיננסית נקבעו ומיושמות באופן שוטף. מעבר לאלה, אנו נדרשים לעבודה אסטרטגית של גיבוש מדיניות פיננסית כוללת. הכוונה לעבודה שתכלול התייחסות ליכולות ליצור רווחים לאורך זמן, ולשימושים ברווחים, לרבות לצורך השקעות, כיסוי התחייבויות, הגדלת הון עצמי, ו/או חלוקה. במסגרת העבודה נעסוק בין היתר בגיבוש הצעה למתווה לגבי "יעוד התמורות".

5. חידוש תשתיות

כידוע לכולנו, התשתיות ששירתו אותנו עשרות רבות של שנים, התיישנו, ואינן מתאימות לקיבוץ במצבו החדש.

המצב גלוי לעין בכל הנוגע לתשתיות העיליות - כבישים, מדרכות, וחניות. אבל כך גם לגבי התשתיות התת קרקעיות - מים, מים חמים, ביוב, חשמל ותקשורת.

צוות משותף לגורמים המקצועיים בקיבוץ ובחברה הכלכלית של המועצה האיזורית עוסק מזה זמן בתכנון תשתיות חדשות לקיבוץ.

מעבר לשאלות התכנון הנכון, עולות ונדונות בקשר אליו שאלות יסודיות, כמו למשל מי יהיה בעתיד הספק של החשמל, שירותי התקשורת, והמים, ומי ייתן את השירות והתחזוקה - האם הקיבוץ ימשיך בכך גם בעוד שנים, או שיעביר את האחריות לגורמים אחרים.

עם השלמת התכנון, ניתן יהיה לבחון את עלויות הביצוע ואת אפשרויות המימון. כן יהיה צריך למצוא את השילוב הנכון בין ביצוע התשתיות ומימון, לבין פרויקט הצמיחה הדמוגרפית העומד בפתח. ידוע כבר כי מדובר על עלויות בהיקפים שלא ידענו כמותם, ויידרש לקבוע הסדר סגור לכיסויין לפני תחילת הביצוע.

6. מבט לעתיד, ועל הצורך בהשקעות צמיחה

לאחר יותר משנה בתפקיד, והיכרות מעמיקה יותר עם הפרטים, אני מתרשם שהתברכנו בהתנהלות זהירה ובעסקים יציבים שמנוהלים באחריות. גם תמהיל העסקים הוא די מאוזן, במובן זה שאין תלות נמשכת בעסק אחד.

יחד עם זאת, צריך להגיד - השנים האחרונות התאפיינו בהכנסות גדולות מפעולות חד פעמיות שלא יחזרו, וללא אלה עולה חשש משחיקה הדרגתית ברווחיות.

תפיסתי היא כי עסקי הקיבוץ לא בדרך לסיום תפקידם אלא להיפך - עלינו לפתח אותם ולטפח מקורות ועסקים חדשים לטובתם של הבעלים, שהם הקיבוץ וחבריו.

אנו בעמדה בה ניתן להשקיע בתבונה בלי לסכן את השוטף, ועלינו לנצל את היתרונות והמשאבים שלנו לשם כך.

אנצל ההזדמנות כדי לציין כי חברים שרוצים לפנות אלי, ברעיונות, הצעות, השגות, בעניינים הקשורים לעסקי הקיבוץ, מוזמנים לעשות זאת.

ניתן לפנות לדוא"ל - tsela@netvision.net.il

חג שמח, תמיר

אפריל, צ'רלס, אפריל ואפריל

וכל המשפחה

הפניות חמות להולדת הבן. הנכד והנני

החידוש הנעים ששמו זיו

מאז ימיה הראשונים של ההתיישבות העובדת
מאז באנו ארצה לבנות כאן מולדת,
עיקרון אחד ברור וחד-משמעי
היה מקובל על כל מי ומי :
אנחנו העובדים כאן ובאלה הכוחות
נחרוש ונזרע את כל שדות,
גם נאכיל ונשקה את בהמתנו
ורק אנחנו נחנך את ילדינו.
לכל עבודה ומלאכה בקיבוץ :
לא דרוש לנו שום איש מבחוץ,
באלה הידיים ובזה הלב
את קיבוצנו נעצב.

והנה ביום יפה של מגיח
מזכירנו החדש - **זיו מצליח**,
והוא איש כלבבנו, נאמן לקיבוץ,
מקשיב ומבין, מסדר כל מה שנחוץ
אמנם שם משפחתו קצת יומרני
אך האיש נעם לכולם וגם לי :
חודר לפני ולפנים של בעיות
ואף מוצא להן פתרונות.
נעים הליכות, לא בירוקראט,
ממלא תפקידו כדין וכדת,
חביב לבריות, מקשיב בדריכות
ולא מהסס לתפוס מנהיגות.

ואחרי המלחמה שהוא בילה
בקיבוצו בכפר עזה,
חזר טוב לב ושמח – מדוע ?
כי מעתה ממזכר רק יום אחד בשבוע !
אך חיש מהר התברר כי אותו זיו
גם את שורותינו מרחיב
בהשתתפותו הנמרצת במיבצעים
של "בואו הביתה, הבנים!"

*

וכעת הוא הולך למקומות אחרים
אז אנחנו קצת עצובים,
אבל נתנחם במי שמחליפה :
חמוטל הטובה והנאה,
שגם היא אוצר מהמם
לכל קיבוץ כפר מנחם.

אז שלום, זיו מצליח, ודרך צלחה,
שתראה רק ברכה והצלחה,
ותהיה מצליח בדיוק כמו כאן
גם כאשר תזדקן (כמובן).
המשך בחיים של פעלתנות חיובית
שתביא תועלת מירבית.
תהא מצליח, קוראים כל אב וכל אם,
ובעצם – כל חברי כפר מנחם .

יואל דרום

ערב ראש השנה תשע"א

אך מלבד עקרון , אף הכי קדוש,
הופיעו פתאום גם צרכי אנוש
ולא את כל בעיות הדור
הצליחה האידיאולוגיה לפתור.
וכך צמח לנו רופא מבחוץ
(שהיה, כמו דני היום, אהוב הקיבוץ)
והנה בא סנדלר שכיר ונעליים תיקן,
והנה גננת לפעוטינו גם כן,
ומי יבנה בית נחמד ונאה
אם לא פועלי סולל-בונה?
ובין לילה, במלחמת ששת הימים
הצטרפו לפתע עשרות מתנדבים,

עד שבן גוריון קרא מעל כל במה:
לקלוט את אנשי העליה החדשה !
וכך התרגלנו לראות חוצנים
כחלק מחיינו היום-יומיים,
סעיף אחד האיר כאור נר:
רכז או מזכיר יהיה רק חבר !
וכי מי מבחוץ יבין, יתעניין
בכל בעיותינו? אין ואין !
ומי יתמצא בסבך היחסים
בין חברים מסוכסכים?
מי יזכור מי ותיק, מי ראשון
ומי הגיע אחרון ?

אולם אולם בחלוף העיתים
כשחלו בחיינו שינויים מכריעים,
הגיע גם קיצו של זה העיקרון
והוא נשבר לרסיסים כמו זכוכית של חלון,

מנהלת שיוך דירות

המנהלת הוקמה בקיץ 2009 לאחר סיום עבודת הצוות לשיוך דירות שטיפל בנוהלי שיוך דירות עד אישורם בקלפי. חברי המנהלת: **שלומי גרבר, חמוטל, זיו ועמליה**.

הנושאים בהם טיפלה המנהלת שייכים כולם למימוש הפנימי של שיוך הדירות בכפר מנחם:

1. הכנת הסדרים משלימים להסדרי שיוך דירות בנושא נוהלי תשלומים ותקבולים והתיחסות לעזיבת חבר. ההסדרים נוסחו ע"י עו"ד **תמיר סלע**.
2. הכנת חוזה שיוך דירות עליו יחתמו בעלי הדירה ונציגי הקיבוץ. הניסוח היה ע"י עו"ד **תמיר סלע**.
3. הופקו חוזים פרטניים לכל בית אב, והמכילים את הנתונים הספציפיים להם. החוזים הוצגו לעיון החברים במפגש מיוחד.
4. חלוקת החוזים לחברים צוינה באירוע חגיגי במועדון בהשתתפות מספר רב של משתתפים.
5. מועד מימוש פנימי של שיוך דירות נקבע לינואר 2010, אך חלוקת החוזים והחתימה עליהם התאחרו ורק החל מאמצע אפריל החלה החתמת החברים. בתהליך ההחתימה ישבו נציגי המנהלת (שלומי גרבר ועמליה) באופן יחידני עם נציגי כל בית אב, חברי קיבוץ וגם יורשים שאינם חברי קיבוץ, ומעבר לחתימה הוסדר גם ההליך הכספי. נכון להיום נותרו מעטים שלא חתמו בשל בירורים שונים או המתנה לצו ירושה או אפטרופסות.
6. הנתונים הכספיים הועברו להנהלת חשבונות שנדרשה להיערך למצב חדש של תשלומים לזכות או לחובת חברים ויורשים, בגין הסדרי שיוך דירות, אך בנוסף לכך גם להעברת שכר דירה בדירות יורשים שהצטבר מינואר 2010 ועד סוף יולי 2010.
7. במקביל לתהליך ההחתימות, קיימה המנהלת ישיבות לטיפול בבעיות פרטניות שצצו במקרים מסויימים ודרשו חשיבה ומענה. לאחרונה הועברו הבעיות שנותרו לטיפול של מזכירות הקיבוץ.
8. המנהלת עסקה גם בטיפול בניסוח חוזה שכירות אחיד עבור משכירי הדירות, בו צוינו התנאים ההכרחיים להבטחת תשלומי המסים לקיבוץ ולישוב, גם אם במצב החדש החתימה על חוזה ההשכרה היא בין המשכיר לשוכר ולא בין הקיבוץ לשוכר. החוזה נוסח ע"י עו"ד **מארי קושניר – הררי**. ברצוני להבהיר שביצוע הנושא הכספי עבר לטיפולו של **יעד** בהנהלת חשבונות ולכן הוא הכתובת לכל הבירורים בהקשר זה. בהמשך תעסוק המנהלת בעיקר בליווי היישום של שיוך הדירות ובארגון מסודר של המידע. עמליה גולדברג

צוות שיוך הון - דו"ח פעילות לתקופה יוני- ספט'

בצוות חברים:

אבי בן-צבי (רכז משק), חמוטל (מנ' קהילה), רינה קרן, יגאל ברק, אמנון זלינגר, איה פינקוס ואנוכי רכז הצוות.

צוות השיוך התחיל את פעילותו ביוני השנה.

מטרת הצוות להשלים את מהלך השיוך ולהביא ליישומו עלפי העקרונות שהתקבלו בהחלטת הקיבוץ בשנת 2006 ואשר מאז לא נעשה דבר.

גיורא מרקר מרבדים מלווה ומדריך את הצוות בעבודתו, ועו"ד מיכל ינאי עוזרת בצד המשפטי.

הפגישות הראשונות של הצוות יועדו ללימוד הנושא וחזרה על החומר הרב וההחלטות שהתקבלו בעבר. בהמשך פעל הצוות להכנסת עדכונים והתאמות הנדרשות מהשנויים שעבר הקיבוץ מאז ההחלטות שהתקבלו בנושא.

בימים אלה עובד הצוות על גיבוש "החוברת לשיוך הון" לצורך הגשתה לציבור לפני דיון סופי והחלטה על הפעלת השיוך.

החוברת תכלול את מסמך העקרונות המנחים לשיוך (המצגת), התקנונים השונים והטפסים עליהם יצטרכו חברי הקיבוץ לחתום (בדומה לשיוך דירות).

אחד התהליכים הקשורים בשיוך ההון הוא תהליך התאגוד והגדרת מערכת היחסים בין הקיבוץ ותאגיד האחזקות. השלמת תהליך זה חשובה לא פחות מהשיוך עצמו ואנו פועלים להשלימו במקביל לעבודה על חוברת השיוך.

במהלך החודשיים הקרובים (אוקי-נוב) בכוונתנו להשלים את הכנת החוברת ולהביאה לדיון בקיבוץ.

חברים המעוניינים בפרטים נוספים או כל דבר אחר הקשור לשיוך, מוזמנים תמיד לפנות אליי או לאחד מחברי הצוות ויענו בשמחה.

בועז קפלן.

צוות צמיחה דמוגרפית

צוות הצמיחה הדמוגרפית ממשיך להתקדם. מהיבטים חברתיים ומעשיים. ברמה החברתית אנו נמצאים בסופו של אישור הקריטריונים לקבלה לחברות וכן אישור תהליך הקליטה. התהליך מורכב מכמה שלבים:

* כל הבנים אשר יביעו רצונם להצטרף ולהיות חברי קיבוץ יוזמנו לפגישה עם חברי צמ"ד. בפגישה יינתנו הבהרות, מה היא המשמעות של להיות חבר קיבוץ כיום. כן יהיו תיאומי ציפות משני הצדדים.

*בשלב הבא, הבנים יישלחו לראיון במכון "כיוונים" בקיבוץ צרעה וישבו לראיון מסכם עם צוות הקליטה. מכון זה נבחר מכמה מכונים שנבדקו ע"י הצוות.
*בשלב האחרון, המועמדים לקבלה לחברות יגיעו לשיחת הקיבוץ ולהצבעה בקלפי. אנו מאחלים לאלה שיצטרפו אלינו - בהצלחה מכל הלב!
הקריטריונים לקבלה יוצגו במזכירות בתקופה הקרובה ולאחר אישורם ואישור כל התהליך במזכירות, הוא יפורסם לקיבוץ.

הצוות מתכוון לשתף בתהליך קבוצת בנים כקבוצת מיקוד וזאת על מנת לקיים דו-שיח בין הבנים לצוות ולהגיע להבנות והסכמות רחבות ככול שניתן.
הצוות רואה בהצלחת המהלך כבר בשלביו הראשונים, חשיבות מרבית. על-כן אנו מקדישים מחשבה רבה, כיצד לכלכל את צעדינו כי כאמור והיה וראשיתו של התהליך יהיה מוצלח, הרי יהיה בזה עירבון שהמטרה עליה אנו שוקדים – הרחבת שורותינו בבנים ובנות הבאים להקים כאן את ביתם – תושג.

במקביל, אנחנו מקדמים את נושא הבנייה. בשלב זה עומדים לפני החלטה על מיקום השטח בו ייבנו הבתים הראשונים וכן לסיים את המו"מ וההתקשרות עם הפרויקטור.

לצערי, הדרך אל המטרה רצופה בלא מעט "מהמורות" ועיכובים, הגורמים לא פעם לעגמת נפש, אך יש לזכור כי התהליך מורכב ועל-מנת לפסוע בזהירות, עקב בצד אגודל קדימה, עלינו להיות ערים ולבחון שכל המהלכים, המורכבים למדי, מתקדמים בהתאם.
עם זאת, אני מאמינה כי אנחנו מתקרבים לשלב המעשי ובשנת 2011 יתחילו לקום הבתים הראשונים בחצר ביתנו הקיבוצי.

שנה טובה ומועדים לשמחה,

רינה קרן - צמ"ד

מוועדת בריאות

השנה האחרונה עברה על מערכת הבריאות בעיקר בגיבוש צוות אחיות חדש ובטיפול באילוצי התקציב – בשינויים במימון ובסבסוד תרופות וטיפולים.
עם עזיבתה של נטע והשנויים בבית הדר צוות המרפאה כולל היום את:
דר' דני אלברט (הרופא) שעובד אצלנו כבר שנים רבות במסירות ובמקצועיות יגאלה בסאנה – המחליפה את נטע, אשר שירתה את המערכת תקופה ארוכה במקצועיות ובמסירות.
יגאלה החלה עבודתה אצלנו בחודש יולי ומשתלבת יפה במערכת.
בטי ינקלביץ – אחות מרפאה במשרה חלקית, כאשר השלמת המשרה מתבצעת בבית הדר.
אסתר לפידות - המזכירה הרפואית, שעם השנים התמקצעה בעבודתה ויצרה קשרים עם מוסדות רפואיים שונים.

נעמי כהן – האחראית על מרפאת השיניים מבצעת את עבודתה בשקט, בשקול דעת ובמסירות. השנה הצטרפה למערכת גם רחל קרון, שמטפלת בקשישים ובמטופלי הפריפריה.

השנה שונתה שיטת התשלום לקופת חולים. הקופה עברה לשיטת הבילינג. כלומר, הזמנת תרופות וחיוב כעלותן ישירות לכרטיס האשראי של המבוטח.

בנוסף, התמודדו האחיות ועדין מתמודדות עם תוכנות מחשב חדשות, שהוכנסו ע"י הקופה. לצערנו, נגרמים לאחרונה שיבושים קשים בהכנת התרופות ע"י קופת חולים ולעתים תרופות שהוזמנו לפי מרשם לא מגיעות בזמן וגורמות אי נעימות וסבל לחברים. אנו עושים ככל שניתן לשפר מצב זה, שאינו באשמתנו. אנו נמצאים כל הזמן במגע עם נציגי קופת חולים בעניין. כרגיל בקופה, הדברים נעשים לאט ונקווה לשיפור משמעותי במצב. אין לנו אלא, להתנצל על השיבושים.

על מנת לשפר את חלקנו במצב, מתבקשים החברים להזמין בזמן את התרופות הכרוניות, על מנת שנוכל לדאוג לקבלתן במהירות המרבית.

להזכירכם, לא יהיו זיכויים על תרופות שהוזמנו ולא נלקחו ע"י החבר. החיוב נעשה באופן אוטומטי ובצורה ממוחשבת. השיטה היא, שהחבר מחויב במלוא הסכום ובשורה נוספת מזוכה ע"י החלטות הסבסוד של הקבוץ.

בהזדמנות זו, ברצוני להזכיר את החלטות שהוחלטו במסגרת התקציב:

א. טפולים פרטיים ואלטרנטיביים :

כל הטיפולים הפרטיים והאלטרנטיביים, כאלה שבסל וכאלה שלא, יבוצעו דרך קופת חולים והחבר יזוכה ב-50 אחוז מעלות הטיפול וזאת לאחר זיכוי הביטוח המושלם (גם כאלה שלא עשו ביטוח זה).

חבר שבחר לעשות טיפולים, או התייעצויות שלא במסגרת הקופה, לא יזוכה. טפולים שלא קיימים בקופת חולים ואושרו ע"י דר'. אלברט, יקבלו יחס מיוחד ויועברו לשיקול רכז ועדת בריאות.

גם מקרים מיוחדים ודחופים, שזמן ההמתנה אליהם ארוך יועברו לשיקול רכז הוועדה.

ב. תרופות בסל הבריאות וכאלה שלא בסל, אבל עם מרשם – 50 אחוז על חשבון הקבוץ.

ג. תרופות ללא מרשם - 70 אחוז על חשבון החבר, 30 אחוז על חשבון הקבוץ.

ד. תוספי מזון 100 אחוז על חשבון החבר.

ה. מקסימום תשלום שנתי עבור תרופות 1500 ₪ לחבר.

ו. בדיקות הריון, כמו עד היום.

ז. משקפיים ומכשירי שמיעה 80 אחוז על חשבון הקבוץ, 20 אחוז על חשבון החבר. מכשיר שמיעה

עד 4500 ₪ משקפיים עד 2000 ₪ למולטיפוקל. כל השאר על חשבון החבר. מסגרת עד 400 ₪. כל

זאת מלבד מקרים מיוחדים.

הקבוץ נותן גם שרותי הסעה יומיים לקופת חולים ולקפלן, המבוצעים מזה שנים רבות ע"י יובל וילין. חבר שנוסע באופן פרטי – הרכב על חשבון.

חברים מבוגרים וכאלה שאינם נוהגים, או זקוקים לליווי, יקבלו שירותים אלה (לא את הרכב עצמו) על חשבון הקבוץ.

אנו מזכירים לחברים, שלפני כל טיפול רפואי מחוץ לקבוץ, יש להגיע למרפאה, למלא את הטופס המתאים ולקבל את אישור הרופא.
חובה להזמין טפסי 17 בזמן – מספר ימים לפני הטיפול ולא ברגע האחרון, כפי שקרה לאחרונה.

חברים נוספים הקשורים למערכת:
ישראל שבתאי נהג הגולפית המסור.
גבי מיינצר שמטפלת בהסעות ובנהיגה.
מרים אלמן פלדנקרייז.

אחות תורנית:

בכפר מנחם יש שרות אחות תורנית 24 שעות ביממה, עם טלפון צמוד שמספרו 0523919923, או 2000 מהטלפון בבית.
שרות זה מיועד אך ורק לחברי קבוץ ובמקרי חרום בלבד. לצערנו, אין באפשרותנו לתת שרות זה גם לתושבים ולתושבי ההרחבה. כמובן, שבמקרים קשים ודחופים במיוחד, עוזרת האחות במסגרת התחייבותה כאחות. תושבים ואנשי ההרחבה ייאלצו על כן לפנות למיון, או למרפאה כוננית אחרת
לאחרונה, התחלנו להשתמש בקלנועית, לצרכי האחות התורנית. נצרף לרכב זה ערכת החייאה, שתהיה צמודה כל הזמן לאחות התורנית.

לצערנו, אין באפשרויותינו המקצועיות לטפל בתינוקות ובילדים קטנים (עד גיל 3-4 שנים) ולכן על ההורים לפנות מרפאות טיפת חלב באזור.

שעות הקבלה במרפאה הן בדרך כלל: 8.30-11.30 מלבד יום ב', בו שעות הקבלה אחרי הצהריים ויום ג' בו מתחילה הקבלה ב- 9.30 (כיוון שעד אז האחיות עוסקות בלקיחת בדיקות דם).
תורים לקופת חולים נקבעים בדרך כלל ע"י החבר עצמו וניתן להעזר באסתר המזכירה הרפואית. תושבים, שהם חברי קופת חולים מקבלים אצלנו שרותי מרפאה, כמו חברים.
המערכת עוסקת גם ברפואה מונעת, דאגה להסעות וכמובן שמירה על מסגרת התקציב.

כיוון, שאני עוסק גם בוועדת יעוץ ובקשר עם בעלי הצרכים המיוחדים, קיים לעתים בלבול בין התפקידים. לאחרונה הוקמה ועדת יעוץ (אחרי 20 שנה, שפעלתי לבד). בוועדה חברים אבנת, חמוטל, סיגל, שרה אפל ואנוכי והרכבה אושר ע"י המזכירות.
כמובן שקיימת גם ועדת בריאות, המתכנסת לעתים רחוקות. חבריה הם: אברהם טולדו, גינה, מרים קליין, עדנה קפלן ואנוכי.

לסיכום – אנו מקווים, שהמערכת שעברה טלטלות בשנה האחרונה תתייצב ותמשיך לתת שרות טוב לחברים.

אנו פתוחים, בכל עת להצעות, תלונות וגם שבחים.
פגישה איתי ניתן לתאם בטלפון, או בעל פה.

בברכת שנה טובה מאוחרת
שנת בריאות
אמנון זלינגר

דיווח מוועדת מש"א

בוועדה היו חברים: סוזי אפרתי, בועז קפלן, ויגאל קליין.
בשנה האחרונה התמקדה וועדת מש"א בכתיבת חוברת תקנון עבודה (השוואת תנאים לעובדי פנים).
הרעיון לעשות חוברת תקנון העבודה קם במטרה לאפשר תנאים דומים לחברים העובדים בקיבוץ לאלה העובדים בחוץ.
החוברת עברה אישור של המזכירות והנהלה משקית ונעשו בה תיקונים בהתאם.
בקרב נקיים דיון בקיבוץ שבסופו נביא אותה לאישור האסיפה.
בשנה הבאה עלינו לטובה שמה לה למטרה וועדת מש"א להעלות את נושא הערכת עובדים בענפים השונים. כמו כן, ברצוננו לפעול למען שיפור השירות, נושא זה משמעותי ורלוונטי יותר ויותר עם ריבוי סוגי הלקוחות המצטרפים למעגל הנהנים משירותי הקהילה.
בצוות מש"א נשאר יגאל קליין, אנחנו מחפשים חברים שמוכנים להצטרף לצוות.
תודה לסוזי ובועז קפלן!

נה סובה!

בלהה

הצוות לביטחון סוציאלי

בחודשים האחרונים עסקנו בריכוז כל ההחלטות ועיגון נושא הפנסיה בתקנון מסודר.
התקנון כבר אצל היועצים המשפטים של הקיבוץ, ועומד להיות בדיון של המזכירות והנהלה משקית, ולאחר מכן בדיון בשיחת קיבוץ.
הזמנו מהחברה המתמחה בתחום יעוץ פנסיוני (סט פוינט), דוח כולל של מצב הפנסיה של החברים ליום השינוי. קיבלנו כלי שנותן תמונת מצב יותר רחבה מבדיקות פרטניות, ומלמד אותנו איפה נוצרו בעיות שלא נלקחו בחשבון אז....
בשיתוף עם מש"א דאוגים לכך שכל חבר יפקיד את הסכום המינימאלי לצבירת פנסיה, והמקרים המיוחדים, מגיעים לדיון והחלטה של הצוות.

גם יציאתם של חברים לפנסיה היתה כרוכה בעבודת הצוות השנה, כדי להשלים בכמה שפחות עלויות את הנזק שנגרם לעמיתים בקופות. הפנסיונרים קיבלו השלמה לפנסיית היעד מקופת הקיבוץ במשך כל השנה, באוקטובר תשורה (פסגות עכשיו) מעדכנת את גובה הפנסיה החודשית, ואני מקווה שכל הפנסיונרים יחזרו לפחות לסכומים שקיבלו קודם.

חתמנו לפני כמה ימים על עוד 3 שנים לביטוח הסיעודי שלנו מול חברת כלל (דרך משקי הקיבוצים-סוכנות לביטוח). לפני כמה חודשים הצלחנו להכניס לביטוח סיעודי לכל החיים עוד 4 חברים עד גיל 75 שלא התקבלו בעבר.

רחל גולדבורד

משולחן ועדת תכנון

מזה כמה חודשים שאני משמש בתפקיד מרכז ועדת תכנון. נכנסתי לתפקיד מתוך תחושה שיש הרבה דברים לשפר. הפרצליה של שטחי המגורים גוררת אחריה הגדרה וטיפול בשטחים הציבוריים. יש צורך לתכנן את התשתיות בהתאם לחלוקת השטחים החדשה. צוות היגוי בסיוע של המועצה ומתכננים חיצוניים עובדים מזה זמן על תכנון מחדש של כבישים, מדרכות, תאורה, ביוב, חשמל, תקשורת ונוי. התכניות הכלליות הן מאוד מסובכות, כאשר עושים אותן לישוב קיים ועוד בשטח שיש בו הפרשי גובה, כמו הגבעה שעליה אנו חיים. יצירת הסכמות לגבי התכנית גם היא מסובכת בעיני, כי לא תמיד התכנית תמצא חן בעיני המשתמש. התוצאה היא שיארך עוד זמן עד שתכניות אלה יוכלו לצאת לפועל. בינתיים צריך לחיות, ולכן הוועדה מנסה לקדם טיפול במקומות שבהם אין אפשרות לחכות לשדרוג התשתיות - יש מקומות שבהם הכבישים מלאי בורות, חסר של מדרכות וחניות, חסר של תאורה במדרכות פנימיות ובכביש הראשי. הוועדה נדרשה גם לעניין הנוי והניקיון, כחלק אינטגרלי מהשטחים הציבוריים. דרכי הגישה לבתים בשכונה הדרומית, במיוחד, מצריכים למצוא פתרונות ביניים. כמובן שכל תיקון, או תוספת חייבים להיות בהתאם לתכנית הכללית. תחת אילוצים תקציביים ותכנוניים אנחנו ננסה לקדם את איכות החיים בישוב שלנו והלוואי שנצליח.

מרדכי קריסטל

דו"ח מוועדת בנים

ועדת בנים הוקמה לאור השינויים המשמעותיים בקיבוץ, בעקבות שיוך הדירות שהחל לפעול בינואר 2010, במטרה לטפל ולקשר בין המוסדות לבנים מסיום י"ב עד גיל 28 [ולהורים]. הועדה החלה לעבוד באפריל שנה זו כשעל הפרק הבנת השינויים והשפעתם על הבנים - נעזרנו בניסיונה של אורה, שתפקדה לבד בטיפול במסלול צעירים עד הקמת הועדה -

כנסנו את הצעירים לפי המסלולים השונים- קהילה, סטודנטים ותושבים לפגישות הכרות והסברים על השינויים וכדי לשמוע את הבנים.
הכנו לכל מסלול את רשימת השירותים בקיבוץ ועלותם אחרי שהתקבל בקלפי תקציב צעירים, וכאן המקום להודות למזכירות ולחמוטל על הנכונות לבדוק להקל ולסייע בכל עניין שעלה – תודה!!
בחודשים האחרונים התארגנו לשנות את ההתנהלות הכספית של הבנים בהנה"ח ובקיבוץ, תהליך לא פשוט ואנו תקווה שהדברים יכנסו מעתה למסלול קבוע וללא בעיות.
כמו כן חילקנו בנינו תחומי אחריות לטיפול בנושאים שונים כמו קשר עם הבנים, טיפול בדירות ובציוד ובעיות אישיות או כלליות.
הדבר הבא שאנו טורחים עליו הוא חוזה מתאים לכל בן/בת שמתגוררים בדירות של הקהילה וישנן עוד תוכניות...השנה הזו יש לנו בחלוקה למסלולים:

10 - טרום צבא /י"ג/חיילים

8 – סטודנטים/יות באמצע הלימודים ו-9 שמתחילים השנה

8 - בנים/בנות במסלול תושבים

4 –בנים/בנות בקהילה

מאחלים לכל הבנים והבנות שלנו ולקיבוץ שתהיה שנה טובה, בריאות, שלוה, אושר והצלחה ו.בנים: אורנה תל-אור, אורה דביר, נועם קורן, רונן סעידי ואבנת

מינהלת ציבורית בית הדר

בשנים האחרונות חלה מגמה של שינוי והידוק נוהלים הנוגעים לבתים משפחתיים בקיבוצים. המערכת הניהולית בקיבוץ הבינה, כי יש לבצע התאמות לדרישות החיצוניות מבתים משפחתיים ולכן פעלה למינוי יו"ר ומינהלת ציבורית לבית הדר.

טללי קאנץ מילאה את תפקיד יו"ר מינהלת בית הדר ותרמה רבות מהידע הרב והניסיון שלה, בשנים הרבות בהן עבדה בתנועה הקיבוצית. טללי סיימה את עבודתה, כיו"ר בית הדר בחודש יוני.

בימים אילו מתכנסת המינהלת, על מנת לבחור יו"ר חדש. בתהליך הבחירה נלקחים בחשבון מספר רב של פרמטרים, כאשר המטרה היא למצוא יו"ר לבית הדר, אשר יוביל את המינהלת בתהליכים משמעותיים, מתוך הבנה שאנו עומדים בפני שינויים. השינויים שחלים, חלקם נובעים מהשינוי הדמוגרפי של הקיבוץ (תמותה, הזדקנות האוכלוסייה) וחלקם משינויים באורחות חייהם של חברי הקיבוץ, לעומת העבר.

חברי המינהלת הנבחרים אמנון זלינגר, צביה גרשוביץ, מרים קליין ואורנה תל אור מתכנסים יחד עם חמוטל ואיתי בתדירות של אחת לחודש עד חודשיים. שיתוף הפעולה והמסירות אותם

מגלים חברי המינהלת הציבורית מאפשר לבית הדר להמשיך לקיים נוהלי עבודה תקינים ומסייע רבות בתהליך קבלת החלטות. קיומה של מינהלת ציבורית נותן אפשרות לבטא מגוון רב של דעות ולפתח דיאלוג פורה.

מנקודת מבטי כמינהלת, בית הדר הוא אחד מעמודי התווך הערכיים של הקיבוץ ואני מעריכה את רצונם הכנה של כל אחד מחברי המינהלת לתרום מזמנו וממרצו למען מטרה חשובה זו.

ענבל גל שנהב – מינהלת בית הדר

אני רוצה לנצל במה זו על מנת להודות לכל אחד מחברי המינהלת אשר מקדיש מזמנו למען מטרה חשובה זו.

*לשמעון, אמרים ואלי אסאף והילה
וכל המשפחה
ברכות חמות לחיי הנשואין.*

*לצוזו טלי וניצן והמשפחה כולה
ברכות חמות לחיי הנשואין*

*לברכה קנאף והמשפחה כולה
ברכות חמות להולדת הנין נכד אמאיה ואיופא*

דיווח ממש"א

ב-8.10.10 התקיים דיון ראשון בנושא השוואת תנאים לעובדי פנים (חברי קיבוץ), בהצגת הצעת צוות מש"א לחוברת תנאי עבודה. לדיון הגיעו כ-20 חברי קיבוץ והנושאים שנדונו הם: תקנון עבודה

גיוס, נוהל בחירת גופים ובעלי תפקידים
תמחור משרות בענפים
משכורות ומיסוי
שעות עבודה ודיווחי עבודה
נוהל סיום עבודה
עבודת נוער
חברים אשר כושר עבודתם נפגע
עובדי חוץ
ימי חופשה, מחלה והבראה.
שי לחג, מילואים, חופשת לידה וביטוח לאומי.
החל דיון על קרן השתלמות.
בדיון הבא נמשיך מעמוד 16 (המשך דיון על קרן השתלמות).

בדיון התקבלו התייחסויות של חברים. ההתייחסויות והסתייגויות נרשמו ויובאו לדיון בצוות
שעבד על החוברת, לאחר שנסיים לעבור על כל החוברת.

חברים שלא הגיעו לדיון מוזמנים להתייחס בכתב ולהעביר זאת למש"א. שאר הנושאים
שנתרו מעמ' 16 ועד הסוף יידונו במפגש הבא:
שיתקיימ ב-24.10.10 בשעה 18:30.
את החוברת אפשר לקבל אצל סיגל במזכירות.

צוות מש"א המורחב: חמוטל, יגאל ק., בועז ק., רונן ובלהה

ענף התיירות – הבהרות

לאור אי בהירות בהגדרות ענף התיירות, שהתפרסמו בעלון קודם, ברצוננו לתקן ולהבהיר, ביתר פירוט
ודיוק פרטים על ענף התיירות.

ענף התיירות, שהוקם לפני שנים רבות על ידי יזהר ושלמלה ובמשך כ- 20 שנים היה ענף של אדם אחד – שלמלה, אשר עבד בו ניהל אותו ופיתח אותו לכיוונים שונים, שהדגש השכרת דירות הקיבוץ, הטיפול והאחריות לכל התושבים שגרים בקיבוץ והשכרת המבנים ששיכים לקהילה. עד תחילת שנת 2010 היה ענף התיירות המקור העיקרי להכנסות הקהילה. בשנים האחרונות הכניס הענף לקהילה קרוב למיליון שקל, אחרי הוצאות כל שנה. הענף טיפל ביותר מ- 100 תושבים (יחידים ומשפחות) שגרים בקיבוץ בשכירות.

עקב הליך שיוך הדירות והעברת כספי השכרת הדירות ליורשים ו/או חברי הקיבוץ שדירותיהם מושכרות. ירדה באופן משמעותי ההכנסה של הקהילה מענף התיירות. לאור שינויים אלו היה הכרח להגדיר מחדש את תפקידי ענף התיירות ולשם כך התקיימו דיונים במזכירות, במש"א ועם שלמלה והוגדרו מחדש תפקידי ענף התיירות . ההגדרה המחודשת :

1. השכרת כל דירות ובתי הקהילה וטיפול בתושבים השוכרים דירות למגורים ו/או מבנים אלו.
2. פיקוח על גביית המיסים של כל תושבי הקיבוץ מול הנה"ח וקשר עם יורשים.
3. פיקוח על החצר הקיבוצית ועל שינויים של שוכרים ו/או יורשים בחצר הקיבוצית.
4. השכרה ואיוש דירות קהילה פנויות וחתימה על חוזי מגורים.
5. טיפולים באחזקת דירות הקהילה.
6. השכרת מבנים ומחסני קהילה ופינויים לפי הצורך.
7. השכרה וטיפול בכל דירות הקהילה לצעירים עד גיל 28.
8. תיירות – לחפש וליזום דברים הקשורים לתיירות במבנים ו/או מבני מגורים ו/או חצר הקיבוץ.
9. טיפול בדירות אירוח לחברים במידה ויש.
10. חתימת חוזי מגורים עם תושבים של הקיבוץ . חתימות עם יורשים ובעלי בתים בקיבוץ על אחריותם כלפי הקיבוץ על התושבים שגרים בדירותיהם.
11. ועדת קבלה לתושבים שמעוניינים לגור בכפר- מנחם, עד שיוחלט אחרת.
12. מפגש עם כל תושב שנכנס לגור בקיבוץ לקבלת פרטים ראשוניים על החיים בכפר- מנחם.

שלמלה ממשיך לנהל ענף זה כמו בשנים עברו. רק הגדרת השכר שלו השתנתה. לאחר שנה יבדקו מחדש צרכי הענף בשטח לאור המציאות החדשה.

חמוטל ושלמלה

מפגש נוער על רקע הקונפליקט הישראלי – ערבי – פלסטיני

רון סלע, תלמיד כותה יא, שהה בבוסטון במשך 25 יום במפגש נוער בתוכנית Artsbridge ומספר על החוויה שעבר :

במפגש השתתפו נערים מ-3 קבוצות – יהודים מישראל, ערבים ודרוזים מישראל וערבים פלסטינים מהשטחים. התוכנית הורכבה מ-30 נערים בגילאי 15-17, בעלי השקפות עולם, תרבויות ומנהגים שונים. התוכנית כללה שיעורי אומנות וקולנוע, דינמיקה קבוצתית ודיאלוגים על הקונפליקט המזרח תיכוני, בשיטה מיוחדת שפותחה על-ידי האסכולה, ומאפשרת לכל אחד לבטא את עצמו, להקשיב, ללמוד ולכבד את האחרים. כמו כן, היו גם המון פעילויות כיף וטיולים.

זו הייתה חוויה מאוד משמעותית – מטרת התוכנית היא לא לשטוף את המוח, אלא ליצור דיאלוג, בו כל צד יראה ויבין את דרכי הראיה של הצד השני ובנוסף יוכל גם לבטא את עצמו. אני לא יודע אם להגיד כל צד זו המילה המדויקת, מפני שאסור לשכוח כי כולנו בני אדם שונים, ולכל אחד מאיתנו צורת חשיבה ודעות שונות, אז אולי יותר נכון להגיד - שכל אחד יראה ויבין את דרכי הראייה של האחרים.

שמענו הרבה ביקורת על המדינה – הבנתי הרבה יותר טוב מה קורה במחסומים. אולי זה ישמע קצת טיפשי, אבל לפני הנסיעה בכלל לא ידעתי שטרוריסטים זו מילת גנאי בשביל הפלסטינים, לא ידעתי יותר מדי על הדרוזים ועל הקונפליקטים הפנימיים שלהם עם העדות האחרות. כפי שכבר אמרתי, המשתתפים היו בעלי דעות מגוונות, וזה העשיר מאוד את החוויה. לכל קול יש את המקום שלו, ולמדו אותנו לא לפסול, אלא לנסות להבין את נקודת המבט של כל אחד. בסופו של דבר, אפשר להגיד שהחוויה הזו גורמת ללמוד גם המון דברים על עצמך. במשך שלושה וחצי שבועות הייתה לי ההזדמנות לחוות חוויה מיוחדת, לא קלה, אבל חשובה ומשמעותית. דבי נתן, האחראית על התוכנית, עושה מאמצים רבים כדי שהתוכנית הזו תמשיך להתקיים. היא מגייסת כספים, משיגה אישורים למשתתפים, ולא נחה לרגע. ואני מעריך אותה מאוד על זה.

לא כפו עלינו נושאים, אנחנו בחרנו במה לדון. כל אחד העלה כל נושא שהוא רצה (אחד המשתתפים למשל העלה את בעיית הזהות שלו, כי הוא חי בארצות שונות), לאו דווקא נושאים פוליטיים, אבל ה"קונפליקט" היה במרכז והרבינו לעסוק בו, מרצון. בהתחלה עסקנו בשאלה - האם אנחנו בכלל יודעים מהו ה"קונפליקט", שאנחנו כל הזמן מדברים עליו?

זה מאוד שונה משאר התוכניות – זה לא מחנה קיץ רק של כיף, זו חוויה רצינית שמבגרת אותך, ומאלצת אותך להתמודד עם סוגיות לא קלות. היו ימים שהיו מתחים ובקושי דברנו, אבל בסך הכל נרקמו בינינו קשרים טובים מאוד, ואני מבין היום דברים טוב יותר. אני חושב שהיינו צריכים את הניתוק מהארץ ומהמתרחש היומיומי, כדי לממש בצורה מרבית את מטרות התוכנית.

התוכנית כללה גם פרויקט סיום וערב התרמה. במשך כל התוכנית, למדנו קולנוע/אומנות עם מורים מקצועיים. בחרתי בקולנוע ויצרנו סרט על קונפליקט פנימי – מי אתה ומה הזהות שלך (בחרנו בנושא כדי שכולם יוכלו להתחבר), כי כולנו חוונו חוויה מסוג זה במהלך התוכנית, היינו צריכים להתמודד עם - מי אנחנו ודרכי ההשפעה של אחרים עלינו. ראינו אותנו לערוץ C.B.S ועושים עלינו תוכנית דוקומנטרית.

היום אני מסתכל על התמונה הכוללת של הסכסוך בצורה רחבה יותר – אני רואה את שני הצדדים וברור לי שעלינו לא לחפש אשמים, אלא לפתור את הסכסוך בדרך כלשהי.

בארץ, ניפגש כל כמה חדשים בנווה שלום, ביחד עם האחראית על התוכנית, דבי, ועלינו לבצע פרויקט שקשור לנושא במשך שנה.

אם אני מסכם את החוויה הזאת, היה לי מאוד כיף. החוויה מהנה ומלמדת על עצמך ועל המדינה שלך המון. אני מודה שבהתחלה היססתי והתלבטתי אם לצאת לתוכנית או לא. חשבתי שזו תהיה חוויה קשה שלא תתאים לי. בסופו של דבר החלטתי לצאת, ואני לא מצטער של שום רגע. אני ממליץ בחום על השתתפות – לא משנה מה הדעה הפוליטית שלך, כל עוד אתה פתוח ומוכן להקשיב סע, תלמד, ותהנה.

רון סלע

**עם נורית ירון ועמי
גיבה ודודו
והמשפחה כולה
אנו אבלים
על מות חברנו
נחום שור**

מה נעשה בכוכבים?

כל לילה ולילה, אני מוריד לאשתי כוכבים
להאיר את שמחת יומה ולשמח את צער לבבה
וכל בוקר מחדש, שבים הכוכבים וכבים.
ואשתי שואלת מה אעשה בכוכבים,
שאינם מציתים להבה?

כל לילה ולילה, אני תולה ציפיות מחדש
שבבוקר הבא, יראה העולם קצת אחרת.
לפחות קצת יותר יפה, לפחות קצת יותר נרגש
וכל בוקר אני מבין מחדש
תוחלתי הייתה קצת נמהרת.

כל לילה ולילה אני לוחש לאשתי: אין דבר
ננסה יחדיו להמשיך, גם אם עייפנו וגרונונו ניחר.
כל בוקר ובוקר נדמה – ששוב חלומנו עבר
ואין כל ברירה – חייבים להמשיך גם מחר.

נחום שור, כפר מנחם
נובמבר 2006

הספד לאבא

אבא,

היית שייך, כנראה, לדור אחר.

לדור של מייסדי הקיבוץ היה חזון של בניית הארץ והקיבוץ, אידיאולוגיה מהפכנית ויוצאת
דופן, והם הקדישו חלק גדול מחייהם למימוש החלום שלהם. ואילו הדור השני בקיבוץ,
שאתה נמנית על ראשוניו, כבר התמקד בדברים ארציים יותר. הלהט החלוצי שלך, האמונה
היוקדת בצידקת הדרך והמסירות האינסופית שלך לערכים שהאמנת בהם, הפכו אותך ליוצא
דופן בקרב הדור שלך. ואולי לא רק בקרב הדור, אלא בכלל.

חיית חיי טורבו. פעלת וניסית להשפיע על ארבעה מעגלים שונים: הקיבוץ, בו מילאת
תפקידים מרכזיים, התנועה הקיבוצית, מדינת ישראל והעם היהודי. כל מעגל כזה הוא עולם
ומלואו ומכיל בתוכו כר נרחב להשתתפות ועשייה לאדם מן היישוב, אבל אתה לא היית אדם
רגיל, כלל וכלל לא. פעלת בכל המעגלים הללו במלוא המרץ ולעתים בו-זמנית. עוררת רושם
גדול אצל הצופים מן הצד באנרגיות הבלתי נגמרות שלך, עד יומך האחרון, אם כי ברור
לכולנו שלא זה מה שהניע אותך.

אני מתקשה לראות מסביבי אנשים שפועלים באופן כל כך נחוש ונחרץ כדי להגשים את
השקפת העולם שלהם. הלהט והאכפתיות שלך היו כל כך גדולים עד שבשנה האחרונה
הצעתי לך, בחצי צחוק חצי רצינות, למנות אותך יחד עם שותפך לתפקיד לפני 40 שנה, לטיף
דורי, לרכזי הדור הצעיר של מרצ. בגיל 75, אין לי ספק שהייתם מראים לצעירים מכם

בהרבה מהי הדרך להשפיע על המציאות בלי הציניות והיאוש שמאפיינים את הדור הזה. אבא, השיר "אני ואתה נשנה את העולם" נתפר על מידותיך בדיוק, וכשהרגשת לעתים שאין אף "אתה" שישלים את ה"אני", ניסית לשנות את הכל בעצמך: בנאומים חוצבי להבות, בכתיבה ללא הפסקה ובכל דרך נוספת שמצאת לנכון. זה בלתי נתפס שכל זה לא יהיה יותר חלק מאיתנו.

כל הפעילות הענפה והברוכה הזאת לא באה בחלל ריק. בנוסף לחינוך שרכשת, כל השנים היה בך צמא וסקרנות עצומים לרכוש השכלה ודעת. בלעת ספרים ומאמרים בכמויות מסחריות, והייתה לך דעה אותה עידכנת כל העת ואף טרחת לבטא אותה מעל כל במה אפשרית. בשנים האחרונות השתלמת במרכז הרצוג ומצאת בלימודי היהדות עולם ומלואו. חיפשתי איזשהו מקור השראה מהיהדות, מהמקרא, כדי להקריא כאן לזכרך, אבל נדמה לי שהשירים המרגשים שכתבת מבטאים טוב מהכל מי היית בשביל כלנו.

אם היית מתעורר לרגע אחד, אבא, ולו לאפשר פרידה אחרונה לכל האנשים שאוהבים ומעריכים אותך, היית רואה את ההמונים שהתקבצו כאן, ובאו לחלוק לך כבוד אחרון, והיית בודאי אומר לעצמך: כל המאמץ הזה היה שווה. הטבעתי את חותמי לדורות הבאים. אני יכול לאפשר לעצמי מנוחה.

נוח בשלום על משכבך, אבא, ושימתקו לך רגבי האדמה.

ירון

נחום, אחי הגדול, הכול יכול, הילד היפה עם בלורית השיער השרוקה לאחור... כך ראיתך כילדה, המצפה 6 שבועות לבואך מהמוסד החינוכי במעברות. נחום הילד, השומר עבורי את 2 חלונות השוקולד השבועיות, שקיבל בימי הצנע, אז בארץ ולוחש: "הן אני כבר 6 שנים אוכל שוקולד ואחותי הקטנה לא"... נולדתי כ-6 שנים אחריך ולא היה קץ לשמחתך עם בואי(כדברי אמנו ז"ל). היית מוכן לעשות למעני הכול ואני הערצתי אותך, כי היית, באמת, דמות של אח גדול, שעליו היתה גאותי ואלידך נשאתי עיני בכול. כך בילדותי ואח"כ גם בנעורי, כשאתה כבר חייל ור"סן בחיל ההנדסה ואני כל-כך גאה בך....

וכמה שמחתי כשבישרת לי ולהוריני, שגם אתה מתחתן ומצטרף לחתונתנו ואנו חוגגים חתונה משותפת, אח ואחות עם עוד 2 זוגות. שמחה כפולה במשפחה, אושר ענק בשבילך. אפילו מנהיג מפ"ם, מאיר יערי, המגיע לחתונה, כבר לא מבדיל ביני לבין נורית, רעיתך, כמעין אחיות, קצת דומות... ועד יומך האחרון, אתה נושא בלבך אהבה גדולה והערצה לנורית רעייתך, הצועדת עמך כבר 48 שנים של צוותא.. רק להתקנא בשירים שכתבת לה, בדברים שאמרת וסיפרת אודותיה ואכן נורית יקרה, היית ראויה לכך ואנו מודים לך על כל שעשית למענו, למענכם, למען ילדיכם, עד הסוף... בניתם עולם של קשר מיוחד, עשיר בתרבות, ביצירה ובהתפתחות של: "שנינו ביחד וכל אחד לחוד"... עם חלומות משותפים לראות עולם, להרחיב אופקים, להשכיל וללמוד, עוד ועוד.. ובחלום הזה האחרון, בקרואטיה קרה האסון הזה, שהותיר אותך, אחי, בתרדמת עמוקה ואותנו כואבים ובוכים, מתפללים לנס, זועקים וקוראים בשמך, שרים לך מן השירים שאהבת ומתחננים כי תפקח את עיניך ולו עוד פעם אחת, שלפחות נוכל להפרד ממך ולומר לך עד כמה אהבנו אותך, עד כמה רצינו לראותך עוד פעם אחת "... נחום שוקולד"(כך הם קראו לך), מחלק שוקולדים לנכדיי, כמו ששמרת אז, בילדותי בשבילי... נותן, ברוחב לב, מתנות לאחינך, למשפחתך, למשפחתה של נורית ובכלל... לומר לך סליחה, אם פגענו בך, במהלך שנותינו.. הן כ"צדיק" הלכת מאתנו ערב יום כיפור, בין

כסה לעשור, תקופת הסליחות והמחילות, סמוך לתקיעת השופר, לפתיחת שערי שמיים והלב נקרע וכאב חד מפלח גופי ועוד אח הולך מאתנו... נולדת כילד של כל הקיבוץ, אפילו את שמך בחרו בשיחת הקיבוץ. והלכת מאתנו גם כנחום הפרטי שלנו וגם של הקיבוץ, המקפל במסכת חייך העשירה חזון, אמונה, אהבה והרבה עשייה, שבאו אל קיצם עם מותך. איש רב פעלים, נושא בעשרות תפקידים בקיבוץ ובחוץ, מעורב ואיכפתניק לכל המתרחש סביבך, בביתך הקיבוצי ובחברה סביב, נלחם על דעותיך ועקרונותיך ועל דמות החברה בישראל. בתום פעילותך הציבורית חזרת הביתה והיית מורה אהוב על תלמידך ב"צפית". השקעת בתורתם ושכרך היה בהישגיהם הנאים, בזכותך... זוכרת תקופה שהי"אלפים קראו לך" "נחום-אלוהים"!!!! וחיוך של אושר ניסך על פניך..בסיפוק גדול, כמו גם בליווי אישי בעבודות הגמר. בטוחני כי לא הספקת הכול ועוד רצית להגשים עוד ועוד חלומות, לכתוב וליצור.. אך יצירת חייך נדמה, כך לפתע ואתנחם בכך, שאולי לא ידעת, לא סבלת. את נורית, ירון, עמי וכל המשפחה, נחום, אהובכם-אהובינו, העניק לכם, המון חום ואהבה ותהא בכך נחמה פורתא. נוח בשלום על משכבך וינעמו לך רגבי האדמה של הבית הזה שכה אהבת וטיפחת.....ואנו ננצור דמותך בליבנו, נחום שלנו, אח, אב, בעל וחבר אהוב.. ואסיים בשירו של נחום שמצאתי במחשבי וכה מתאים היום :

מה נפלא, מה מוזר, מה רועם פה השקט
כמו נשמע מרחוק הד עמום ורועש.
לא עשיתי פה די ושעתי כה דוחקת
להציל שלוותך, מאימה ומאש.

חשבון נפש
הקמה נקצרה, הכותנה כבר שדה לובן
כבר החל לפלח תלמים, החריש.
כה אלך ואטול, רגבים מלוא החופן
כה אלך ואשתוק, כה אלך ואחריש.

רוח סתיו קלילה כבר החלה נושבת
מרחבים אפורים מייחלים בצמא.
הו, ארץ יפה, אירסתין לי נושמת
אירסתין עצובה, נכספה ותמה.

ניבה.

נחום אחי היקר!

לא האמנתי, שהנסיעה איתך לשדה התעופה ביום חמישי ה-2 בספטמבר תהיה הנסיעה האחרונה שלנו. ישבת על ידי ונראית חיוור משהו דיברת בפחות להט מאשר בדרך כלל. לקחת את המזוודות וראיתי את דמותך נבלעת לה בתוך בית התיבות, הבשורה המרה על אשר אירע תפשה אותי למחרת.

איש אשכולות היית אחי הבכור. לא היה נושא שלא עניין אותך והיית יכול להרצות על כל נושא כמעט בלהט עם יכולת שכנוע. מורה נערץ היית ותלמידיך שמרו לך אמונים ולא שכחו אותך, אחת אף כינתה אותך מורה לחיים.

חיצוניותך המחוספסת משהו חיפתה על פנימיות עשירה, שהשירה היא הביטוי לכך. אנו עומדים ומשתאים נוכח אוסף השירים שהשארת אחריו ואף ערכת אותם. השירה לוותה אותך משחר נעורך, עוד בתור ילד צעיר היית מראה את שיריך לשלונסקי, שהיה מבאי בית הורך. בעלונים השונים וביטאוני התנועה הופיעו שיריך הנשארים איתנו. היית שייך לדור האידיאולוגיה שהקיבוץ והמפלגה עומדים במרכז. היה קשה לך לראות את השינויים באורחות החיים בקיבוץ ושמרת על קשר הדוק עם ראשי הזרם השיתופי שגם לבטאון שלהם תרמת משיריך ורשימותיך. היה חשוב לך להשפיע על הדור הצעיר ועל הסובב אותך.

כפי שכתבת באחד משיריך: "ואת משא העתיד על כנפי עוד אעיז להרים": במרכז השקפתך עמדה התפיסה על האדם החי בחברה צודקת ושוויונית ולכך שאפת כל חיך וראית בתיקון עולות החברה את הערך העליון.

מאד היה חשוב לך, לנסות להשפיע על החברה הישראלית וכך יום אחד בהיר אתה אומר לי: " מוכרחים לנסוע לאוהל המחאה של נועם שליט ולתמוך בכל מחיר, ולתת כתף אוהדת" ומשם אנו נוסעים למפגש עם אנשי מרץ סניף הבירה. וחשוב לך להשמיע את דעתך, גם אם היא לא מקובלת על הצעירים. אתה מרגיש את פער הדורות והזמנים ואתה כותב באחד משיריך: "תפילתי שאזכה עוד לתרום לעולם יפה וצודק למימוש החלום הנועז"

בחצי שנה האחרונה בגד בך גופך, אך אתה כמו נער צעיר וסקרן קורא בלי הרף מתעניין בכל דבר.

כל כך שמחת עם הקלנועית החדשה, כי הנה שב לך חופש התנועה והניידות שכל כך היה חשוב לך.

בחדרך, נותרה ערימת ספרים יתומה, כל ספר חדש שיצא מיד רצית להשיג אותו, לא יכול להיות שאתה לא תקרא אותו. מאד אהבת את הנסיעות לחו"ל, שם אתה מגלה עולמות חדשים ומפרה את סקרנותך האין סופית. כך גם קיווית יהיה בנסיעה האחרונה, למרות מגבלות הבריאות. לצערנו לא שבת מנסיעה זו.

היה שלום אח יקר, כבר מתגעגעים.
שלך אחיך הצעיר.

לנחום, דברים ליד הקבר

נחום זיכרונו לברכה, היה תלמיד-חכם. מאז ימי ילדותנו המשותפת היה עבור כל הסובבים אותו סמל של שקדנות וחיפוש במקורות, המבקש להרחיב דעתו וללמוד ככל שידו משגת. את מה שרכש אהב וידע לחלוק עם זולתו, חברי קבוצתו וכל המבקש זאת בקרבתו.

נחום ידע להכליל את שרכש במאבקיו החברתיים או הפוליטיים, אותם ניהל בחייו. בשנים הארוכות בהם צעדנו בשבילי הקיבוץ הערכתי את נכונותו להיאבק על דעותיו ועם זאת, להקשיב גם לדעות מתנגדיו, כי החברות והרעות היו חשובים לו מעל לכל. אך הייתה לו גם נפש רומנטית. עוד מגיל צעיר שלח ידו בכתיבה, דבר שלא חדל ממנו עד לימיו האחרונים. ידע ורָגַש תמיד שימשו בו בערבוביה וידע לתת להם ביטוי בשפתו העשירה והקולחת. נחום, השני מבין ילדי הקיבוץ שנולדו כאן, בא לעולם בחג האורים, נר שני של חנוכה. הסתלקותו בחטף, אף-היא הייתה במועד ממועדי ישראל, יום הכיפורים. לידתו באור נגהות ומותו ביום של סליחות.

הלך מאיתנו איש רעים, אדם שליווה את הנעשה במקומותינו ובעולם ברגישות ובתקווה שנכוננו לנו עוד ימים טובים, אותם הוא לא יזכה לחוות.

יהיה זכרך ברוך נחום, ידיד יקר. ינעמו לך רגבי אדמתנו אותה כה אהבת.

צבי קרן

עם עמירה, חגית, יהודית וליאורה

אנו אבלים

על מות חברנו

זליג הלבני

זליג הליבני – לוונקרין

זליג נולד ב- 22 במרץ 1919 בפרובוצ'נה שבמזרח גליציה, לאבא ישראל יהודה לוונקרין ולאמא חנה לבית רוזנצוויג מבודזנוב.

אביו נפטר כשהיה זליג בן חצי שנה. אמו נישאה בשנית למשה, שהיה לזליג כאב. ההורים התפרנסו ממסחר סיטונאי בסיגריות, טבק ומשקאות אלכוהוליים.

ביתם שררה רווחה, והאם, שהיתה אישה מיוחדת, חכמה ונבונה, חינכה אותו, ונפשו נקשרה בנפשה.

זליג למד בבית ספר רגיל והצטיין בלימודיו, ואחר הצהריים למד בחדר. בתקופת התיכון למד עם מורה פרטי שהכין אותו לבגרות.

גיל שתיים-עשרה הצטרף זליג לתנועת "בני עקיבא", אך לא מצא בה את מקומו ועבר לתנועת "השומר הצעיר". שם שמע על הקיבוץ ומייד התלהב מהרעיון.

ב-1939, בהיותו בן 20, עלה זליג לארץ בעלייה ב'. זליג התרגש מאוד מהנסיעה ארצה כי רצה מאוד לחיות בקיבוץ. הוא שמח שלא יצטרך להתגייס לצבא הפולני.

הפרידה מן הבית לא היתה קלה. הוא לא זכה יותר לראות את בני משפחתו, כי כולם נרצחו באכזריות על-ידי הצורר הנאצי.

בארץ עבר תחנות אחדות עד שהגיע לקיבוץ עין-המפרץ. הגרעין שלו, "אלגביש", התאחד עם גרעין אחר והפכו יחד לקיבוץ עצמאי ברעננה. שם החל זליג את פעילותו הציבורית והפוליטית, כחבר במועצת הפועלים.

בעקבות החלטת הקיבוץ הארצי הצטרפו חברי קיבוצו לגרעין "כרית" בכפר מנחם, וביחד, כדבריו, העלו את כפר מנחם על המפה והפכו אותו לקיבוץ פורח ומשגשג.

זליג הפך לפלח. הוא אהב את עבודת האדמה, לנהוג בטרקטור, לחרוש, לזרוע ולקצור, ונבחר לרכז את הפלחה בכפר מנחם. במקביל, הוא מילא תפקידים חברתיים שונים כמו סדרן עבודה ומזכיר קיבוץ. תפקיד זה מילא שלוש פעמים. מלבד מילוי תפקידים מרכזיים בקיבוץ לא נפקד מקומו גם בצד התרבותי: כולנו זוכרים איך ניהל את ליל הסדר הקיבוצי ואת שירתו בערב החג ובאירועים נוספים.

לא נשכח גם כי זליג היה מודד הגשם של כפר מנחם והתמיד בכך שנים רבות. בערוב ימיו עבר התפקיד הזה לבתו, יהודית.

באמצע שנות ה-60 נבחר זליג להיות המנהל האדמיניסטרטיבי של המוסד החינוכי "צפית" ועזר להביאו למעמד של אחד מבתיה"ס הטובים בקיבוץ הארצי. הוא שקד כל העת להרחיב את ביה"ס ע"י צירופם של קיבוצים נוספים.

זליג המשיך להתעניין בפוליטיקה, עסק בהדרכת קיבוצים צעירים והיה פעיל במפלגה. הוא אף כיהן כמזכיר סניף מפ"ם בירושלים. לאחר מכן נבחר לתפקיד חייו – ראש המועצה האיזורית "יואב", תפקיד אותו מילא 16 שנים. בתפקידו זה פעל זליג לפיתוח המועצה בכל התחומים: תרבות, חינוך, רווחה, בנייה ותשתיות. הוא זכה לציון מיוחד על ניהול תקין. עם פרישתו, שימש זמן-מה כיו"ר הועדה המרחבית לתכנון ולבנייה.

זליג היה נשוי לדינה אשתו במשך 60 שנה, עד שנפטרה בשנת 2000. עמה הקים משפחה גדולה – ארבע בנות: עמירה, חגית, יהודית וליאורה, וזכה לראות חתנים, נכדים ונינים, אותם אהב מאוד. תקצר היריעה מלסכם את פעילותו הענפה במשך תשעים שנות חייו.

זליג אהב את החיים ואהב את הבריות. הוא היה קפדן, סקרן, והתעניין בכל הסובב אותו. היו לו חוש הומור ולשון חדה, עוקצנית לעיתים, והיה מלא שמחת חיים.

הקיבוץ כולו משתתף באבל המשפחה.

זליג, ימתקו לך רגבי כפר מנחם שכה אהבת. יהי זכרו ברוך.

לאבא,

כשהייתי ילדה קטנה שאלתי אותך אם יש אלוהים. אמרת לי "אני לא יודע אבל לשם ביטחון אני לא מושך לו בזקן". כשהתבגרתי הבנתי שהאמנת שהוא קיים. היית חלוץ בן 19, אמיץ ואידיאליסט. לבד בארץ ישראל, אמך והמשפחה לא אתך. אני בכלל לא מבינה איך זה היה אפשרי, איך שמת הכול מאחוריך והלכת קדימה. יצירתי, מסור ונאמן. עם התבגרותי, והתבגרותך, ראיתי שאתה איש חובק עולם ומלואו – האמנת באלוהים, ברופאים, בחיי הקיבוץ, בשיתוף, אהבת את השירים ששרת, את הגינה, את בנותיך, את נכדיך ונכדותיך. זה לא שאתה ואני ניהלנו המון שיחות נפש בחיינו. כן היינו קרובים בלב, בנפש ובידיעה. היו נקודות מפגש, ידעתי שאתה יודע ורואה עמוק, לא תמיד ידעת לבטא זאת במילים. לימדת אותי לסדר את המכנסיים בתוך הגרביים לפני שנועלים את המגפיים. לימדת אותי לשתול שתילים בגינה. לימדת אותי לשחות ולרכב על אופניים למרות שאתה לא שחית ולא רכבת. לימדת אותי שכשיש ספק, אז ממשיכים לשאול. היית הדבק של המשפחה - שומר, מגן, מטפל, נאמן ומסור, תמיד מטלפן וכותב. חיית חיים מלאים סיפוק ועניין. נראה שהתרגלת למצוא פיתרון לכל בעיה שהועלתה בפניך. כשניצבת מול המוות היית חסר אונים ובקשת ממני שוב ושוב לנסות ולמצוא פיתרון לבעיה, שאלת אותי מה עושים. היה לך קשה מאוד לקבל את זה שאין מה לעשות. קראת לאלוהים, צעקת אליו ושאלת אותו מה הוא רוצה ממך. אמרת לי שאתה רוצה שנבוא אתך. הבטחתי לך שנבוא, אבל לא עכשיו. הצעתי לך לנוח, שוב ושוב הצעתי לך לנוח. הבטחתי לך שנסתדר. היה שלום אבא יקר.

בתך ליאורה

זליג,

רבים רבים ממוקיריך, חברי כפר מנחם, תושבי המועצה האזורית יואב אשר עמדת בראשה בשנים 1979-1995, שותפיך לעבודה, לחיים ולדרך נאספו ובאו לומר שלום אחרון. הכרתי אותך עשרות בשנים כאיש ציבור מוביל דרך, בפעילותך באזור כמזכיר צפית, בפעילותך הפוליטית במפ"ם, וכראש מועצה הנבחר.

בראש וראשונה היית איש קבוץ כפר מנחם, שהיה לך לבית בו בנית עם דינה ז"ל את הקן המשפחתי המשותף והאהוב, שבו צמחת והמראת אל הפעילות שמחוץ לו, שהיית לשליחות שבו ביטאת את השקפת עולמך ומיצית את כל כישוריך בטיפול המצוקות הזולת, בשכנוע בצדקת הדרך הקיבוצית החברתית והפוליטית שבה האמנת, ביצירת מעגלים מעגלים של חברים ומעגלי

השתייכות נוספים. בכל פעילותך המשפחה וכפר מנחם היו מקורות ההשראה והכוח לעשייה הכה רבה.

לאחר שורה של תפקידים ועיסוקים אותם מילאת בביתך בקיבוץ, יצאת לדרכך הציבורית עתירת הפעילות. היית שותף נאמן לפיתוח הציבורי כאן בכפר מנחם, בית הבנים, מוזיאון השפלה, אתר חומה ומגדל ועוד, שלימים הפכו לנכסים ציבוריים אזוריים.

הניסיון הרב, התבונה והיכולת הביאו לבחירתך ע"י כלל נציגי הישובים לראשות המועצה. תקופת כהונתך במועצה תיזכר כתקופה של הפיכת המועצה מגורם אדמיניסטרטיבי שולי בחיי האזור לגורם מרכזי המעשיר את השרות לתושבים ולישובים. בתקופתך זרעת את הזרעים להפיכת המועצה לגורם מוביל ומשפיע, בעל מעמד ציבורי באזור ובארץ.

סימני ההיכר העיקריים: הקמת החברה הכלכלית, עמותת התיירות, הובלת מהלך איחוד בתי הספר, ובשלהי כהונתך התוכנית האסטרטגית שהייתה לי ולעמיתי מתווה דרך וציווי, תוך כדי פעילות במרכז המועצות האזוריות כחבר הנהלתו בנושאים רבים.

6 שנים נוספות היית ליו"ר ועדת שקמים – הועדה המרחבית לתכנון ובניה, שלה שותפות המועצות יואב, שפיר, לכיש וחוף אשקלון. ושוב בנועם הליכותיך, בשיקול הדעת הרב ובהומור המיוחד שתמיד טובל בשפת האידיש שאותה כה אהבת. קידמת את הועדה עד מאוד.

על כל אלה מצאנו לנכון וראוי להעניק לך בשנת 2001 את "אות יקיר המועצה" כאות הוקרה, ובו נכתב: "ציון מיוחד והוקרה למר זליג הליבני שניחן בכושר עשייה, תבונה, יושר, מנהיגות ובאהבת הזולת" – מילים שאומרות הכל.

באופן שוטף היית לי ליועץ ולמעודד, ומעת לעת ידעת לתמוך ולחזק.

"סיפורו של זליג" ספרך האחרון שבו תיארת וסיפרת את סיפור חייך, יישאר כעדות נצח, כסיפור חיים מרתק ועשיר.

עמירה, חגית, יהודית וליאורה וכל בני המשפחה הרבים, הנכדים והנינים – יהיו לכם ולנו חייו של זליג לזיכרון עד, פעילותו לברכה, אמונתו ודרכו לציווי.

נוח בשלום בעפרה של כפר מנחם שאותה שנים רבות עבדת ואותה אהבת.

הייה שלום.

רני טריינין

ראש המועצה האזורית יואב

הספד לזליג הלבני

אנו נפרדים היום מאיש יקר ורב פעלים, שעבודת הכפיים ועבודת האדמה היו עבורו תפילה ממש, הנאה צרופה.

בני משפחתי זליג נפגשו עוד בשנת 1941, כשהיה מרכז הפלחה. נפשו נקשרה בנפש הורי ואחי, כאילו נכרתה ברית בלתי כתובה בינו ובין משפחת אל עזי. תמיד נתן כתף חמה, הקשיב, עזר בכל שבקשנו וגם כשלא בקשנו.

עבורי הוא היה מעין אב רוחני, התייעצתי אתו רבות, הן בכל הקשור לחקלאות והן בקשר לסבך הבירוקרטיה הישראלית, שלא תמיד היה קל להתמצא בה.

צעדנו יחד לאורך כל השנים. זליג תמיד היה עבורנו כאן ועכשיו. דאג לתל אספי, כמו שדאג לקיבוצו ואולי אף יותר.

בכל התפקידים שמילא תמיד דאג למשפחתו המאומצת והמאמצת – אל עזי. הוא לא שכח אותנו, היינו בראש מעייניו.

שמרנו על קשר רציף גם כאשר חלה יומיים לפני שנפטר ביקרתי אותו. ראיתי שמצבו מחמיר, אבל קיוויתי והתפללתי, שהוא יתגבר, כי אני יודע שזליג עשוי מחמרים שלא נכנעים בקלות. הוא ריגש אותי כשאמר לבנות שלו ולנכד מיקי שאני ומשפחתי היא כמו משפחה עבורו.

אני נפרד ממך, זליג, חבר ואח יקר, בן משפחה, תחסר לי מאד מאד, כאיש מוסר ואיש של אהבת אדם, באשר הוא אדם.

זליג יקירנו תנוח על משכבך בשלום, תחסר לכל משפחת אל עזי ולאזור כולו. תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

יונס אל עזי
בשם המשפחה

עם נורית, אילה, שחר, איריס ולימור
אנו אבלים על מות חברנו היקר

מנחם גלינה

ז"ל

אשר ציווה גופתו למדע

...לתת את הנשמה ואת הלב.....

אישי היקר,

מנחם נולד ב 28/6/1932 בעיירה פולבוס שליד פולטוס שבפולניה. בפרוץ מלחמת העולם הלכה המשפחה לרוסיה, ועם היהודים שלא רצו לקבל אזרחות רוסית, הם גורשו לתופת בסיביר. שם גרו בתת תנאים במינוס 40 מעלות. לאחר שמונה חודשים של סבל ורעב הרשו להם לעבור לטשקנט. אוכל לה היה והם נאלצו להסתפק בתפ"א וקליפות תפ"א שגנבו בשדות. בטשקנט נפטרה אימו ממחלת טיפוס בעת ששכבה לידו. ב 1941 בעקבות הסכם רוסיה פולניה הם חצו את הים הכספי לכלחוי שבפרס, ומשם במשאיות של הצבא האמריקאי לטהרן שבפרס. לייד טהרן הקים הצבא הבריטי מחנה גדול של אוהלים בו הם חיו עם כל הקינים והגרדת. הילדים האלה נקראו "ילדי טהרן". בינואר 1943 הם הפליגו לקראצ'י בהודו ומשם מנחם ואחיו (האחות החולה והדודה נשארו בבי"ח) המשיכו עם כולם באוניה לסואץ, מסואץ ברכבת לרחובות ועתלית. מפאת גילו הצעיר, מנחם נלקח לבית צעירות מזרחי בירושלים. הילדים התמרדו נגד הדת ועברו לשומר הצעיר, והם חילקו אותם בקיבוצים. מנחם הגיע לקיבוץ בית אלפא ושם אומץ ע"י משפחת קפלן הנפלאה. הקליטה עם ילדי הקיבוץ הייתה כמובן קשה ביותר. בסוף שנות החמישים מנחם ניהל את העבודה בשדות הפלחה של קיבוץ בית אלפא שהיו ליד בית קמה וכפר מנחם. זה היה המפתח להיכרות ביננו. בשנת 1960 נישאנו ומאז היית נשוי קודם לקיבוץ ואח"כ אלי. תמיד צרכי הקיבוץ היו אצלך במקום הראשון והמוטו שלך היה לתת את הנשמה ואת הלב. הקמנו משפחה לתפארת מדינת ישראל עם 3 בנות ובן שכל אחד בפני עצמו, יהלום. ברבות השנים קיבלנו 8 נכדים (3 בנים ו 5 בנות) מקסימים ביותר, וזה היה עבורך השיא של התגשמותו של

חלום. הספקת לרוות מהם הרבה נחת ואהבה. תמיד קרנת מאושר. השנים האחרונות היו קשות וכואבות שוב פעם. כנראה זו הייתה הקרמה שלך. אנו ננצור אותך בליבנו ולא נפסיק לאהבך.

שלך
נורית

אבא,

נורא קשה לי לכתוב עלייך בלשון עבר. נידמה שרק אתמול קראת לי "אילונת" כשהלכת לישון במיטה שלך, והרמת את היד לפרדה. יש לך הרמת יד לשלום שהיא מייחדת אותך כגלינה. אבא, המוח שלך מתחיל לבגוד בכך. קוראים לזה "דימנציה". לאמא כבר אין כח לעזור לך, מתחיל להיות לה קשה. היא לא נהיית יותר צעירה. אל תכעס. תנסה להתרגל למקום החדש שלך, "בית הדר". זה אף פעם לא יחליף את הבית שלנו. נכון שאתה יודע שאנחנו אוהבים אותך!! אתה גלינה שלנו. איש פשוט עם לב זהב. תמיד אני אומרת שאין אנשים כמוך, שמסתפקים במה שיש להם. תמיד הקיבוץ הוא הכל בשבילך והמקום שהכי טוב להיות בו. הנה יהודה קרון כל הזמן אמר לנו בברכה בקיבוץ, שנשמור עליך, שאתה "הלב" שלו. אז אולי לא שמרנו עליך מספיק אבא. תיסלח לי. אני אוהבת אותך הכי בעולם. כמו את הילדים שלי. אתה תמיד שקט. לא מדבר הרבה. להכל אתה מסכים. אבל צוחק בלי סוף אפילו כשהיינו ילדים, ומישהו קיבל מכה, אתה צחקת לקחת הכל בקלות. את הילדות שלי על הקטפת והקומביין, והנסיעות בלילה לשדות לפתוח את ההשקיה בשדות, את הטיולים המשפחתיים שלנו, את ההליכה לגבעות בחורף לקטוף פטריות, את הנסיעות לת"א כשהיית מרכז קניות של הקיבוץ, כשהיית מחכה לי בת"א עד שעות הערב שסיימתי לרקוד ב"בת דור" ולקוח אותי הביתה חזרה לקיבוץ כי הייתי צריכה לקום בבוקר ללמוד, זה הלב שלך. עשית בשבילנו הכל. לעולם לא אשכח. אתה אבא מושלם. אני לא מכירה אנשים כמוך!! אתה רץ כל יום עד הגשר עם סרט אדום במצח, שוחה חתירה בברכה. איזה ספורטאי. לא מפסיד אף משחק של מכבי ת"א בכדורסל, אליפות עולם באתלטיקה, אולימפיאדות, מונדיאלים. כל הזמן הטלביזיה בערוצי הספורט. אפילו "בבית הדר" ביקשת לראות את המשחק של ברזיל נגד הולנד במונדיאל האחרון.

אבא, הייתה לך ילדות איומה. היית עם ילדי טהרן במסע המפרך עם שני האחים שלך, ואתה רק בן 10. נשאת על כתפייך הקטנות כל כך הרבה עד שהגעת לקיבוץ בית אלפא. שם אימצו אותך לחיכם אנשים מופלאים, צילה ואברם קפלן, וזכית למשפחה נהדרת. השנים חלפו והכרת את אמא, ושוב הקמת משפחה לתפארת בקיבוץ כפר מנחם. המון חוויות אני זוכרת. אנחנו משפחה חמה ומלוכדת בזכותך ובזכות אמא. מי יקרא לי אילונת עכשיו? מי יקרא לדור עם הריש המתגלגל? מי יתעניין באיזה קבוצת כדורגל הוא משחק עכשיו? רציתי שתהיה בחתונות של הנכדים שלך שהיית מחבק אותם חזק חזק כמו שרק אתה יודע. תמיד בשבתות שאלת את אמא: "מי מגיע היום?"

אבא, לא רציתי שהרגע הזה יגיע ועכשיו אני צריכה להיפרד ממך, נוח על משכבך בשלום.
אומרים שאלוהים לוקח אליו את הטובים ביותר כדי שיהיו איתו למעלה. תסתכל עלינו
מלמעלה ותמשיך לכוון את דרכנו כדי שלא ניטעה.
אוהבת אותך בכל ליבי וכל כך מתגעגעת.
בתך הבכורה. אילה

07/10/2010

זיכרונות מאבי

אני זוכרת את אבא שלי 37 שנה. זוכרת שהוא היה הרבה מצלם במסרטה. הוא אהב לנהוג ולנסוע
באוטו. את הטיולים המשפחתיים בארץ: לסיני ולבית אלפא, למשפחתו המאמצת.
את הנסיעות למסעדות בימי ההולדת המשפחתיים.
את הצחוק הגדול שלו מסרטים בטלביזיה ואת האפצ'י הגדול שנשמע בכל השיכון.
אבא היה מספר המון את ההיסטוריה של המשפחה שלו. איך הוא הגיע בדרך לא דרך לפלסטין
עם ילדי טהרן בדצמבר 1943. אבא סיפר לי שכשהוא היה ילד הוא היה שובב, לא רצה לאכול והיה
רזה. אמא שלו איימה עליו שהיא תטביע את עצמה ואת אחותו הקטנה בנהר אם הוא לא יאכל.
ביום הכיפורים בבית הכנסת, כשהיה ילד, הוא לקח מחט לדקר לגברים בישבן.
אבא סיפר לי שכשהיה חג המולד בעיירה "פובלובס", בה היהודים והנוצרים גרו ביחד, הנוצרים
השכנים היו נותנים לאבא את הסוכריות מן העץ.
אני מאוד אוהבת כלבים. אבא סיפר לי שהיה לו כלב אך כשפרצה המלחמה הכלב נעלם.
בשנים האחרונות, לפני שהוא נכנס לבית הדר, הוא סיפר שקצין נאצי התיישב להם בבית ומפני
שהם היו בלונדינים עם עיניים כחולות חשב שהם "מהגזע הארי" וכך הם ניצלו.
אבא שלי היה אדם שקט ולא תמיד דיבר, אך אפשר היה לשאול אותו שאלות פוליטיות או איך
להגיע בארץ לכתובת מסוימת בת"א או ירושלים, או על מכבי ת"א בכדורסל, ועל זה תמיד ידע
לענות.
אבא היה רץ כל יום עם סרט אדום על המצח, עד הגשר והיה צועד עם אמא עד המשחטה.
הספורט היה בדמו. אני זוכרת את אבא מתלהב ממשחקי מכבי ת"א בכדורסל. אבא אהב את
קבוצת הכדורגל "צילסי" מאנגליה והפועל ב"ש.
אני זוכרת את אבא משחק עם הנכדים שח ואת השריקה שלו בשתי אצבעות בפה, ומנסה ללמד
את הנכדים.

אני תמיד אזכור את אבי בתמונות ובסרטים המשפחתיים.

אוהב אותך לעולמים.

בתך הזקונים.

לימור.